

fra mange Sider, og særlig fra den daværende meget ærede Ordførers Side, altid foreholdt mig, naar jeg udtalte mig om det skrøbelige Grundlag, hvorpaa denne Forening hvilede, at jeg maatte dog betænke, at der her var stillet en Garantifond, der straks bragte Foreningens Reserver og Amortisationsfond op til 10 pCt. af den løbende Obligationsgælden, en Fond, der ikke fandtes ved andre Kreditforeninger; der var her noget ganske særligt at holde sig til. Men efter den Tilføjning, der nu er givet § 2 i Regeringsforslaget, kan hele denne Garantifond forsvinde som Dug for Solen; ja, i Virkeligheden er den allerede forsvundet, naar der intet gøres, thi det skal kun komme frem, naar Indenrigsministeren udtrykkelig derom stiller Forlangende, ellers er den borte. Jeg kan ikke tro, at det høje Ting vil gaa ind paa at lade denne Bestemmelse, som man tidligere fra alle Sider, der staa venlige lige over for denne Forening, har sat saa højt, være afhængig af, om Indenrigsministeren — maatte den nuværende, maatte en kommende, Liv og Død er ingen Herre over — vil stille Forlangende derom. I alt Fald, Mindretallet har troet, at man maatte fastholde den Affattelse af § 2, man tidligere har holdt paa her i Tinget og enstemmig vedtaget og ligesaa i Folketinget.

Med disse Ord kunde jeg gerne slutte, men jeg har dog glemt at berøre, hvorfor Mindretallet ved Forslag Nr. 4 egentlig har optaget denne Nuance mellem Folketingets og Landstingets Affattelse, nemlig Henlynet til de ikke toldbeskattede Industrier. Der rører man jo ved en af de mange og ret betænkkelige Sider ved dette Lovforslag. Det er temmelig indlysende, at en Toldreform — og jeg tror, der er saa Reformer, der næsten fra alle Sider og næsten fremfor alle forlanges mere end netop denne — i ikke ringe Grad præjudiceres ved en saadan Forening, thi sæt at denne, det er i øvrigt mod min Forventning, fik en rig Tilgang, blev en stor Forening, saa der kom Masser af dens Kasseobligationer ud i Verden, saa vilde der komme et helt nyt Moment ind i Toldbehandlingens, der vilde da ikke alene være at tage Hensyn til de i og for sig toldpolitisk gode og rigtige Nedsættelser af Sætterne, men tillige til de store og vigtige Interesser, som bringes ind ved en saadan Forening, om det gik an at nedsætte Toldsatser — som det ellers vilde være forfarligt at nedsætte —, fordi de nemlig kunde gøre Rabat-lige over for denne Forening og gøre store Ulykker. Det er for delvis, om ikke fuldt ud, at begrænse disse Banfælgeligheder, som en saadan Forening,

hvis den fik rig Tilgang, vilde forvolde en Toldbehandling, at Mindretallet har optaget denne Nuance og tillader sig at foreslaa, at de ikke toldbeskattede Ejendomme kunne optages, men de toldbeskattede ikke.

Jensen-Stengaarden: Jeg kan give den ærede Taler, der nu havde Ordet, min Tilslutning med Hensyn til de Bemærkninger, han gjorde over for de Vædringsforslag, Mindretallet har stillet; jeg kan tiltræde dem alle sammen, men jeg maa dog desuagtet fremsføre adskillige Bemærkninger over for den ærede Ordfører. Jeg er enig med den ærede Ordfører i de Betragtninger, han fremkom med i Begyndelsen af sit Foredrag om, at Gjærne af industrielle Ejendomme have et Krav paa, at der tages Hensyn til dem, saa at de kunne saa faste og uopsigelige Vaan i deres Ejendomme. Jeg er ogsaa enig med ham i den Betragtning, som Hættallet har gjort gældende i sin Betænkning, men som det forekommer mig, den ærede Ordfører ikke kom saa stærkt ind paa i Dag, angaaende det mindre stabile, som ligger i denne Pantestikkerhed. Deri er jo hele Udvalget enig, at den er mindre stabil, og det er netop ud fra denne Betragtning, at jeg har sluttet mig til disse Vædringsforslag. Det gælder om ved en Lov som denne at gøre Forholdet saa stabilt som muligt, saa at et saadant Papir kan saa Kurs paa Børsen, paa Børgemarkedet, vinde Tillid, og det er ud fra denne Betragtning, at vi have stillet Vædringsforslagene. Jeg skal da gøre nogle Bemærkninger til Vædringsforslagene og navnlig til det første Vædringsforslag, der er stillet om en Forandring af Lovens Titel. Det er ikke for mig det væsentligste, hvad Loven egentlig hedder. Det væsentligste er, hvad Sikkerhed Pantet giver. Om Foreningen hedder Kreditforening eller Baaneforening, tror jeg ikke for den københavnske Børs vil have nogen nærværdig Betydning. Man vil spørge om Pantestikkerheden, og det er navnlig paa dette Punkt, at Loven har sin svageste Side. Naar jeg dog foreløbig vil fastholde Ordet „Kreditforening“s Forandring til „Baaneforening“ er det, fordi jeg mener, at er der Trang til denne Forening, kunde det jo maasse ikke vare længe, inden vi havde denne Forening oppe paa Baanebegæringer til en 30—40 Millioner Kroner, og da vilde dette Papir aabenbart finde Vej paa de udenlandske Børs, og det vilde dog være noget generende for de andre Kreditforeninger, hvis der kom en Kreditforening med en saadan Pantestikkerhed, hvis Obligationer vilde staa maasse adskillige Procent under